

NRG - Handelsblad 24-03-03

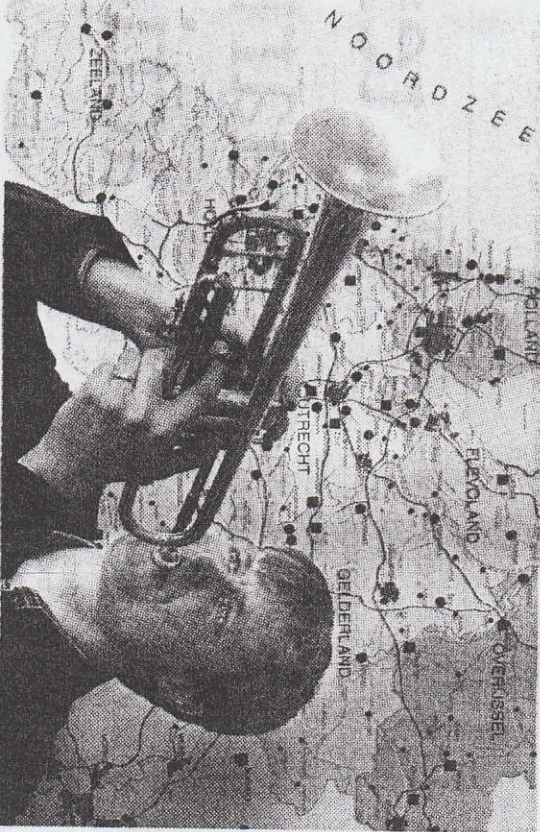
Door EDO DIJKSTERHUIS
AMSTERDAM, 24 MAART.

„I waalfjaar lang ferste ik tussen de tulpenvalden naar school. 's Winters op het ijs, 's zomers naar de duinen. Dat landschap heeft mij gevormd. Ik ben nu als muzikant op een punt gekomen dat – als ik verdieping in mijn werk wil – het daar vandaan moet komen. Je ziet het ook aan schrijvers, fotografen, schilders. Het is de autobiografische grondslag die een meerwaarde geeft.”

En dus ging trompettist en componist Loet van der Lee – geboren in Bakkum, opgegroeid in Schoorl – op zoek naar een manier om Noord-Holland in klank te vatten. Al snel rijpte het plan om de elf andere provincies ook in het project op te nemen en voor elk een componist te vragen die er geboren is of een sterke band mee heeft. Zo schreef Henk Meutgeert een nummer over de Soester Eng in Utrecht, Martin Fondse componeerde een bizar carnavalthnummer voor Noord-Brabant en Dics Le Duc vatte een hogesnelheidsstripje over de Oosterschelde in noten. De twaalf stukken vormen gezamenlijk Holland in Jazz: *Ode to the Twelve Provinces*. Voor de cd vroeg Van der Lee landschapsfotograaf Martin Kuiper een serie foto's te maken, die als ad hoc-tentoonstelling met de concerttour meereist. „Per provincie gaf ik de componisten drie criteria: de duur van het stuk, de bezetting en vier kernwoorden. Van die woorden ging er

LOET VAN DER LEE OVER

De twaalf provincies

Loet van der Lee (Foto Lex van Rossen)

één over de mensen van die provincie, de rest over het landschap. Zwerfkei, heide, veeteelt, uiterwaarden, Deltawerken, havens. Ik ben bewust ook clichés niet uit de weg gegaan. 'Klommen' krijg ik niet over mijn lippen, maar met 'molens' of 'tulpen' heb ik geen probleem. Het blijven de associaties van bijna elke toerist. „Dit project vat de twaalf provincies samen in jazz, maar het is

óók een staalkaart van de Nederlandse jazz op dit moment. Ik heb heel verschillende componisten gevraagd, wier stukken springen naar eigentijds. Toch blijft de eenheid gewaarborgd, doordat we alles met hetzelfde kwartet hebben opgenomen en steeds hetzelfde instrumentarium benutten. „Zelf heb ik Noord-Holland voor mijn rekening genomen. Het

landschap daar is onlosmakelijk verbonden met de Noordzee. Vlakbij het huis waar ik opgroeide, straan de hoogste duinen van Nederland. Die zijn gemaakt met zand dat is gewonnen uit de kanalen. De gewassen zijn bepaald door de zeewind, de molens staan er vanwege die wind. Al die aspecten heb ik proberen te verpakken in een song waarvoor Jeroen Zijlstra de tekst schreef. De muziek verbeeldt zijn opsomming van superlatieven om het aanrollende water te beschrijven. Na de laatste zin wordt het weer stil, om de nuchterheid van het lage land achter de duinen aan te geven.

„Misschien is dit een nostalgisch project. Maar wat is er mis met nostalgie? Ik wil mensen beetpakken en zeggen: 'Kijk, we hebben prachtige plekjes in Nederland'. Het gaat om de verborgen schoonheid van het landschap. Misschien is over vijftig jaar het vogelnatuurreservaat achter mijn huis volledig geaflaaterd. Maar denk niet dat ik een beledend vingertje ophef. Dit is geen natuurmonumentenplaat.”

Loet van der Lee: Holland in Jazz - Ode to the Twelve Provinces (Munich Records, BMCD 394) Concerten: 5/4 't Huis Verloren, Hoorn; 17/5 Meerijazzfestival, Hoofddorp; 23/5 't Diekhuus, Middelharnis; 13/6 Kunsweekend Schoorl; 14/6 Jazzfestival, Nieuwegein; 13/7 North Sea Jazz Festival, Den Haag; 30/8 Music Village, Brussel; 14/9 Dordt Monumenteel, Dordrecht.